

Cestovní zpráva

Pracovník: *Jiří Fišer*

Akce: *Setkání supervizorů 2016*

Datum konání: 28. 6. 2016

Místo konání: Národní technická knihovna

Klíčová slova: katalogizace – supervize – jmenné autority – autoritní záznamy

Program akce:

- 9⁰⁰ až 14⁰⁰ – setkání supervizorů

Průběh akce

Akce proběhla jako hromadné setkání supervizorů, plén se sešel v jednom ze sálů Národní technické knihovny.

Mezi hlavní novinky patří konečné ustálení metodiky a její následné vyvěšení na webové stránky portálu jmenných autorit (viz. Odkaz). Nedošlo k žádným markantním změnám, jenom k upřesnění dosavadních nejasností.

Byla také nastíněna otázka výkonnostních norem pro ty, jenž vytváří autoritní záznamy. Kolik autorit má takový pracovník udělat, řekněme, za hodinu? Samozřejmě, to je různé, jako jsou různé autoritní záznamy i způsoby a náročnost dohledávání jednotlivých detailů. Oficiální stanovisko kolektivu je, že nejsou žádná doporučení. Záleží na jednotlivých managementech daných knihoven. Hlavním problémem jsou zde slepé cesty při hledání, to jest situace, kdy vynaložené úsilí nepřinese žádaný výsledek, a komplikace při ověřování i syntetizaci faktů. Typicky na stejné problémy narážíme při jakékoliv tvůrčí činnosti, kterou vytváření nových záznamů bezpochyby je.

Poté se řešila oprava autoritního záznamu. Pro „nealephovské“ knihovny prý stačí opravit to, co je špatně. Následně vyplnit pole 906 \$c a do pole 040 \$d (údaj o změně záznamu) přidat siglu knihovny. Nakonec odeslat na server pro příjem záznamů, tzv. „bandasku.“ V té souvislosti bylo publikum upozorněno na protokol o příjmu záznamů, tzv. log soubor, dostupný z adresy „bandasky“ (odkaz). Pokud se odeslaný záznam autority neobjeví v logu, nebyl nejspíše korektně odeslán a je tedy nutné hledat chybu na straně systému odesílající knihovny. Pokud byl „bandaskou“ přijat, objeví se v logu. Teprve pak je na řadě kontrola supervizorem NK.

Zazněla myšlenka, že dosavadní valné shromáždění je poněkud nešikovné pro taktické řešení vyvstávajících problémů a nejasností, proto bude učiněna snaha o vytvoření menší „akční skupiny“, sestávající se ze členů, kteří dodávají podstatný podíl autoritních záznamů. Tito členové budou vybráni způsobem průřezu napříč paměťovými institucemi, tedy tak, aby byly zastoupeny různé typy knihoven, muzeí, galerií apod.

Konečně, soukromá firma projevila zájem o data z národní databáze jmenných autorit. Vyvstává otázka, jak se k tomu postavit. Rozhodující slovo bude mít ministerstvo kultury, neboť je to právě ono, kdo de facto knihovny financuje. Platí však princip, že výsledky získané za veřejné peníze by měly být také veřejně dostupné všem, tedy i soukromým firmám, neboť platí daně. Řeč je samozřejmě o „holých“ metadatech.

Otázky do budoucna. Nebylo by prospěšné zavést v kooperaci národních jmenných autorit jistou formu smluvní spolupráce, jako je tomu v případě CASLINu? Dosavadní praxe funguje na „dobrou vůli“ se všemi pozitivy ale i negativy z toho plynoucími.

Jak by se k případnému využívání našich vlastních katalogizačních metadat (autorit, záznamů) třetí stranou měla postavit naše knihovna? Jak moc jsme na jednu stranu veřejnou institucí a na druhou stranu vnitřním oddělením univerzity?

Odkazy:

[metodiky](#)

[bandaska](#)